

изключителна заслуга въ разработката на философията на изкуството.

Въ нашата критика, непрѣживѣла и днесъ още своя дѣтски периодъ, Ботйовъ има сжщето значение.

Той е единъ отъ първитѣ реалисти — критици у насъ въ този смисълъ, че прѣвъ посочи необходимостта отъ здрава художествена храна за поколѣнията и прѣвъ опрѣдѣли културната роля на художественната литература.

Това се вижда отъ неговата полемика съ „просвѣтителитѣ“ и отъ неговитѣ оцѣнки на чужди и български художествени произведения.

Въ една прѣпирня съ редакцията на в. Знание, редактирано отъ Л. Каравеловъ, както и съ „Дружеството за разпространение полезни знания“, душа на което бѣше пакъ сжщия Каравеловъ, Ботйовъ се изказва съ слѣднитѣ думи за художественната литература: „Разбира се, че за да направи това (сир. за да си отърси народа яката отъ „варварското турско зло“, както се е отърсилъ отъ феверското духовенство, р), то и науката, и литературата, и поезията и журналистиката, съ една дума — всичката духовна дѣятелност на неговитѣ водители би трѣбвало да взематъ характера на политическа пропаганда, т. е. — да се съобразятъ съ живота, съ стремленията и съ потребноститѣ на народа и да не бжде вече науката за наука, изкуството за изкуство, а журналистиката за прѣживѣване старото, изгнилото и отдавна вече изхвърленото европейско гюбре“ (Съчинения, стр. 216. Отдѣлъ „Политика“).

Тази е основната мисълъ въ гледището на Ботйова по въпроса за литературата и нея той прѣнася въ оцѣнката си било на прѣводни или оригинални съчинения.

Характерно е, че Ботйовъ не отрича абсолютното значение на дадено прѣводно художествено произве-